

בולעטין #21

וועד משמרת הניקור ארגון

מוקדש לתיקון מצב הניקור

באמצעים של בירור, חקירה ודרישה, התיעצות, הודעה, והצעה
חודש סיון תשמ"ה

קינה על חורבן היהדות באמעריקע מיום הוסדה עד ה' תשמ"ה

קינה

קינה על חורבן הנורא באכילת בשר וחלב

זְכוֹר ה' מָה הָיָה לָנוּ... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרָפְתֵינוּ

א. אילו זכינו – להטות אזן למאורי הדור היינו בטוחים מלהכשל באכילת חלב.
ב. אילו זכינו – היינו מקבלים דברי תלמידי חכמים ויראי ד' המעוררים על דבר ד' בכל פינת היהדות.

עכשיו שלא זכינו – נתחנכנו שלא לשים לב לדברי הרבנים הצדיקים אלא כתף סוררת.
זְכוֹר ה' מָה הָיָה לָנוּ... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרָפְתֵינוּ

ג. אילו זכינו – הי' הדור הצעיר מתחנך לקבל תוכחה לתקן המעשים כפי היוצא מפי המוכיח.

עכשיו שלא זכינו – נתחנך הדור הצעיר להלעיג על דברי חכמים ולהתלוצץ מדבריהם.
זְכוֹר ה' מָה הָיָה לָנוּ... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרָפְתֵינוּ

ד. אילו זכינו – היו הבנים הקטנים נשמרים בכל הנכנס לפיהם וכל היוצא מפיהם.
עכשיו שלא זכינו – בשר נבילה וחלב טריפה נכנס לפיהם, וקללות וניוול פה יוצא מפיהם.

זְכוֹר ה' מָה הָיָה לָנוּ... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרָפְתֵינוּ
ה. אילו זכינו – הי' שעת הכושר גדול לחנך דורות קדושות וטהורות כי המטבע מצוי' ואפשר לסדר הכשרות באופן נעלה

עכשיו שלא זכינו – הבשר ביוקר ומתפטמים גידולי קודש בנבילה וטריפה וחלב ואחריתה מי ישורנה.

זְכוֹר ה' מָה הָיָה לָנוּ... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרָפְתֵינוּ

ו. אילו זכינו – הי' כל אחד הולך בדרך כל הארץ – אחר אריכות ימים ושנים – בלב בטוח שהניח אחריו דור ישרים יבורך.

עכשיו שלא זכינו – כיון שהפליגו חכמינו זכרונם לברכה בתוצאת המתפטמים בדברים אסורים, מי יודע...

זכור ה' מֶה הָיָה לָנו... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתֵּינוּ

ז. אילו זכינו – היו כל ישראל בריאים ושלמים דשנים ורעננים.

עכשיו שלא זכינו – החולאת מצוי' בעונותינו הרבים בפרט חולי הידוע (אשר העיד הרב הקדוש בעל בני יששכר שהחולה הבא ברובו על כלי העיכול כמו הכרס ודקין וכיוצא הוא מחמת גרעון הכשרות) אשר לפי עדות הרופאים עיקרו באיברי העיקול ובעונותינו הרבים מצוי יותר אצל אחנו בני ישראל מבשאר אומות העולם רחמנא ליצלן.

זכור ה' מֶה הָיָה לָנו... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתֵּינוּ

ח. אילו זכינו – לא היו כל בני אדם נלקים בחולאים רעים כמו התקפת לב (הארץ אַטָּא"ק) שבר העצבים (נערווע"ן ברא"ך) לחץ דם גבוה (הויכע בלו"ט-דרו"ק) חולי איצטומכא (אַלסער), טומטם עורקי המח (פֶּאַרקאַלעכט).

עכשיו שלא זכינו – כל אלה מצוי בעונותינו הרבים בכמות מרובה מאד אצל חרדי בני ישראל (והשם יאמר למלאך המשחית די).

זכור ה' מֶה הָיָה לָנו... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתֵּינוּ

ט. אילו זכינו – היו ילדי בני ישראל שלא טעמו טעם חטא זוכין להתגדל בניקל עם רוב נחת.

עכשיו שלא זכינו – שנכשלין בחלב שאיסורו כרת ונאמר בו ערירים יהיו בעונותינו הרבים אין לך יום שאין קללתו מרובה מחברתה בענינים הללו.

זכור ה' מֶה הָיָה לָנו... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתֵּינוּ

י. אילו זכינו – היו האב ואם זוכין לגדל בניהם עד מאה ועשרים שנה.

עכשיו שלא זכינו – והחלב מצוי בבתיים בעונותינו הרבים... עוללים שואלין לחם צועקין "אמא" "אמא" ואין נענין רחמנא ליצלן.

זכור ה' מֶה הָיָה לָנו... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתֵּינוּ

יא. אילו זכינו – ורק כשרות ברורה הי' מצוי' בפי כל, היו כל גידולי קודש מתגדלים עם יראת ד' חופף על פניהם.

עכשיו שלא זכינו – מתגדלים בפראות עצומה בחוצפה ועזות נוראה אשר כמוהו לא נהייתה.

זכור ה' מֶה הָיָה לָנו... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתֵּינוּ

יב. אילו זכינו – היו ההורים באין מגן עדן לשמוח בשמחת בניהם ביום חתונתם ושמחת לבם.

עכשיו שלא זכינו – מיד כאשר מרגישין ריח בשר עם חֶלֶב סרים מהר משם ואין שוהין שם אפילו רגע.

זְכוּר ה' מָה הָיָה לָנוּ... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתֵּינוּ

יג. אילו זכינו – היו הבנים מסובלין במדות טובות ונעימות וצייתין לדברי הוריהם ככל היוצא מפיהם.

עכשיו שלא זכינו – אין מתייראין להתריס נגד הוריהם בעזות וחוצפה מופלגת ולעשות מחלוקת בבית עד שאול תוקד.

זְכוּר ה' מָה הָיָה לָנוּ... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתֵּינוּ

יד. אילו זכינו – היו מסתפקין במועט ולא היו רודפין אחר מותרות ולוקסו"ס.

עכשיו שלא זכינו – החלב בוערת בפנים כארסו של עכנאי ומגביר כח הרע לרדוף בתר חיי עולם הזה.

זְכוּר ה' מָה הָיָה לָנוּ... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתֵּינוּ

ג. אילו זכינו – הי' כל אב ואם יודע כי בעזרת ד' יתברך הבן יתגדל להיות בדרך שחינכו אותו לתורה ויראת שמים.

עכשיו שלא זכינו – החלב שנתפטים בו בקבע עושה את שלו ומהפכו לאיש אחר.

זְכוּר ה' מָה הָיָה לָנוּ... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתֵּינוּ

טז. אילו זכינו – כשאשה בוכה בזמן הדלקת נר שבת היתה סמוכה ובטוחה שהשם יקבל תפלתה ברחמים.

עכשיו שלא זכינו – המדרש מצווח ואומר (פ' שמיני) אם אין אתם מובדלין מנבילות וטריפות אין אתם שלי.

זְכוּר ה' מָה הָיָה לָנוּ... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתֵּינוּ

יז. אילו זכינו – כל קשת רוח בעת השתפכות לבו בספר התהלים הי' מצפה לעזר השם בקרוב.

עכשיו שלא זכינו – תפלות העולים מפטום חלב עליהם אמרו חכמינו זכרונם לברכה גם כי אזעק ואשמע סתם תפלתי.

זְכוּר ה' מָה הָיָה לָנוּ... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתֵּינוּ

יח. אילו זכינו – היו איש ואשתו דרים במנוחה שלימה בלי קטטות ומריבות ומגדלים בניהם ובנותיהם מתוך הרבה נחת.

עכשיו שלא זכינו – החלב מבעיר אש המחלוקת בבית איש ואשתו מתפרדים מתוך קטטה ומריבה והבנים ובנות מתפזרים בכל קצות תבל מתוך מרירות ושברון לב.

זְכוּר ה' מָה הָיָה לָנוּ... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתֵּינוּ

יט. אילו זכינו – היו הבנים ובנות כולם הולכים בדרך התורה כל ימי חייהם.

עכשיו שלא זכינו – ומתפטמים בחלב נבילות וטריפות נתרבו בעונותינו הרבים הסרים מדרך הישרה.

זְכוּר ה' מָה הָיָה לָנוּ... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתֵּינוּ

כ. אילו זכינו – היו בתי כנסיות ובתי מדרשים של אמעריקע מלאים כהיום הזה עם ששה מליון יהודים חרדים ההולכים בדרך התורה.

עכשיו שלא זכינו – ואמערקע מעולם היתה הקן עם מקום מושב להגרועים שבכלל ישראל קצבים בעלי אגרופים ושאר פורקי עול "שמאנאפאל הכשרות" היתה בידם ועדיין השטן הזה מרקד בעוונותינו הרבים שמונים אחוזים מכל בתי כנסיות ובתי מדרשים יושבים שם אנשים ונשים בתערובות ופרועי ראש מעורטלים מכל זיק של יהדות, קרקפתא דלא מנחי תפילין, מחללי שבת בפרהסיא ועוברי כל התורה ומצוות להכעיס.

זְכוּר ה' מָה הָיָה לָנוּ... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתֵּינוּ

כא. אילו זכינו – לאכול רק כשר באמת היו יושבים איש תחת גפנו ותחת תאנתו ועובד את קונו.

עכשיו שלא זכינו – החלב מבעירה אש הקנאה בלב כל אחד מיום ליום מתרבים הגזלנים – המוסרים – המאיימים – הרודפים אחר החרדים, המסלפים דיני תורה, המחרחים ריב בין אדם לחבירו ובין איש לאשתו ובין צבור לצבור.

זְכוּר ה' מָה הָיָה לָנוּ... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתֵּינוּ

כב. אילו זכינו – להתפטם במאכלות הכשרות באמת היינו מאמינים כי מה שנתרבה בעוונותינו הרבים בדור הזה יותר מכל הדורות שעברו ילדים בלתי מפותחים [ילדים בעלי מומים בדעת או בשאר אברי הגוף] (צוריק געשטאַנענע קינדער פיזיש אָדער גייסטיש) הכל עבור המכשולים והקלקולים במקצוע כשרות המאכלים, ומבואר בראשונים פרשת משפטים ופרשת שמיני שמאכלות כשרות יסוד היחידי והעיקרי להעמיד הגוף על איתן הבריאות השלימה (עיין דע"ת פתיחה לה' שחיטה).

עכשיו שלא זכינו – והילדים טרם ראו אור השמש כבר נתפטמו במאות כזיתים של חלב ודם וכאשר יוצאים לאויר העולם ממשיכים דרך הלזו ובכל יום ויום נתוסף לחלבם ודם של הילדים חלב ודם של בהמות ואלו הן הגורמים האמיתיים להפסיד בריאותם להזיק ולקלקל יסודי גופם כמבואר בראשונים הנ"ל וכל כך מטומטם לבות ומוחות בני אדם ע"י שנתפטמו הם עצמם בכל הנ"ל שחושבים מחשבת מינות ואפיקורסות גמורה כי כל זה מקרה הוא, והוא כפירה עצומה בהשגחת הבורא ית' על עמו ישראל והכחשה נוראה באמונת שר ועונש לעוברי מצות התורה.

זְכוּר ה' מָה הָיָה לָנוּ... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתֵּינוּ

כג. אילו זכינו – הי' הכנסת אורחים נחשב למצוה רבה ומפוארה כמו כל הדורות. עכשיו שלא זכינו – הנותן לאורחים מאכל האסור בפרט חלב לא למצוה נחשב רק עבירה היא בידו.

זְכוּר ה' מָה הָיָה לָנוּ... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתֵּינוּ

כד. אילו זכינו – כבר היינו נגאלין על ידי משיח צדקינו ובנערנו ובזקנינו היינו עולים לרגל בבית מקדשינו.

עכשיו שלא זכינו – עדיין כבושין אנו בגולה ומוקפים בצרות ישראל מכל עבר ופינה ד' ירחם.

זְכוּר ה' מָה הָיָה לָנוּ... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתֵּינוּ

כה. אילו זכינו – הי' לנו מנהיגים אמיתיים קדושים וטהורים שהיו מעמידין הדת על תילה.

עכשיו שלא זכינו – על כל פנים נתחזק כולנו לקדש שם שמים שכם אחד ולמסור נפשינו באמת עבור כשרות הבית שהוא יסוד הבית והמשך הדורות ובזכות זה נזכה לגאולה הקרובה במהרה אמן.

תלמידי הראשונים:

(רש"י תוס' אגור רא"ש ר"ן שו"ע ורמ"א ועוד) שקוננו קינה הנ"ל על עלבון כבוד רבותינו הראשונים שנדרסו עד לעפר יחד עם פסקיהם בדיני ניקור חלב ודם, שהלכו שועלים קטנים מחבלי כרמים להפוך דבריהם לומר על אסור מותר - ועל טמא טהור - ועל מומר להכעיס - צדיק וקדוש - ועל אנשים מאיימים - חסידים ואנשי מעשה - ועל בעלי תאוה - יראים ושלמים - ועל הרודפים אחר יראי השם - רודפי צדקה וחסד - ועל ממשיכי דרך ההשכלה ושבתי צבי ימח שמו וזכרו - גאון וקדוש - פוסק מובהק - פאר הדור והדרו.

ומצה על אנשים נשים וטף להשתתף באמירת קינה הנ"ל ודמעתן על לחיין עם נתינת אפר על ראשיהם.

תלמידי הבעל שם טוב הקדושים ותלמידי הקדושים זי"ע:

המבכים מרות על עלילות הני בריוני שעקרו גופי תורה בדבר חמור כאכילת חלב שהוא יסוד כל התורה כולה, כפי שקבלנו מהבעל שם טוב הק' זצ"ל מפי רבו אלי' הנביא זכור לטוב והאריז"ל ורשב"י זי"ע, להתרחק מצ"ט שערי היתר לא לנגוע במשהו של איסור.

והאיך יתקיימו ישראל קדושים בגלותן אם לא ילחמו במסירת נפשם בעד כשרות השלחן ועכשיו שלוחמים רח"ל נגד העומדים במסירות על כשרות ראוי ליתן ראשינו מים ועיננו מקור דמעה ולבכות יומם ולילה על הירוס ועקירת הדת כזה.

תלמידי הגר"א וחפץ חיים זצ"ל:

המתעוננים על החורבן הגדול בניקור החלב שהלכו בו בדרך עקלקלות נגד מה שקבלנו מרבותינו הגר"א מוילנא זצ"ל ובעל חפץ חיים זצ"ל שמסרו נפשם על קוצו של יוד מתורתנו הק' שלא יתבטל, ופורקי עול הללו עוקרין מאמרים שלמים מדברי הראשונים ושולחן ערוך

ואחרונים בגסות רוחן ועוד מכנים עצמם בשם מו"צ. מעבירין נפשות ישראל לסיטרא אחרא רח"ל על ידי התרת נבילה וטריפה חלב ודם.

תלמידי החתם סופר זצ"ל:

המקוננים על אבדן דרך החת"ס זי"ע להעמיד הדת על תלה ולעקור ולשרש אחר עוקרי התורה ומפיריו, ועכשיו הפכו דרכו ומשבחין ומרוממין עוקרי התורה ויסודותיה ומשפילין עד למטה מעמידי הדת על תלה.

ועל דא ודאי ראוי לבכות בכיות נוראות ועצומות שק ואפר יצע לרבים, ויתאספו ברחובות העיר בזעקות נוראות הקורעות לב שומע שאם לא נחריש בעת הזאת מי יודע מה יהי' בסופו?.

אנו החותמים מטה מאשרים את כל הנ"ל והרבה יותר ממה שכתבו בהקינה הנ"ל נשאר בקולמוס שלא נתפרסם ומצה לפרסמו כדי להשפיל כח הרשעים ומגלה פנים בתורה שלא כהלכה עד לעפר.

ומצה על כל יחיד ויחיד - מיד אחר גמר הקינות - לקונן קינה הנ"ל בבכיות עצומות עד שלא יוכל לבכות עוד, ובזה ישתתף עם צער שכינה הק' המצטער על תורתו הק' שמעולם לא נתבזה באופן מבהיל כזה על ידי שומרי תורה מימות מתן תורתנו עד היום הזה.

ובזכות זה יזכה להנות מסעודות ליתן עם כל הצדיקים הקדושים כמו שאמרו חז"ל וכל המצטער בחורבנה יזכה לראות בבנינה.

התאחדות בתי דינים חסידיים ופרושים החרדים דארצות הברית וקנדה

נ.ב. מיד אחר אמירת הקינה בבוקר מצוה לאסוף אנשים ונשים (בעזרת נשים) וטף להשמיע להם מצב הדור שאנו חיינ בו ולהדריך כי התורה"ק הוא חיינו ומצוותיה הטהורין הם קיום נפשותינו, ובעבורן אנו מוכנים לילך באש ובמים, וכל המוסיף או גורע אפילו אם כגובה ארזים גבהו בין אם נקרא צדיק - או רבי - או גאון הדור - או גדול הדור - או פאר הדור - או קדוש וטהור - או מו"צ - או אבדק"ק - או כל שאר שם וחניכי דאית לי' הרי הוא נחשב כקל שבציבור ופורק עול התורה, מינות נזרקה בו, מחוץ למחנה מושבו, טמא טמא יקרא, יכתב לחרפה ולדראון עולם בספר הזכרונות של עוקרי התורה ומחללי הדת שבכל דור ודור אשר נידוני לעולם ולעולמי עולמים, וכל בית ישראל ישארו נקיים וטהורים זכים וצרופים להמשיך דרך התורה והמסורה עם כל פרטי' ודקדוקי' והן הן לגיונם של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא לקבל פני משיח צדקינו אשר יזכו במהרה בימינו.

(וימשיך הדרשן)

אותן עוקרי הדת אין שום נפק"מ אם פרסמו דבריהם בספר או בירחונים או בעתונים או בבטאונים או בדרשה לרבים בין בחול ובין בשבת בין ביו"ט ובין בחוה"מ כל דבריהם נדונין כדברי מינות לשריפה, ואסור להסתכל בדבריהם כי שאני מינות דמשכי.

כהנה וכהנה ימשיך הדרשן לעורר את הרבים ובזה יקדש שם שמים המחולל ויזכה לראות בבנין ציון וירושלים במהרה בימינו אמן.

בבקשה להדביקו בבתי כנסיות ובתי מדרשות וכל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו

נדפס במדריך לכשרות מספר 36

קליפ מעיתון

וועד משמרת הניקור